

videre afvikling af skaderne, herunder tilkendte renter, og at de deraf følgende udgifter lignedes på de anerkendte selskaber m. v. efter reglerne i lovens § 19, stk. 2.

Der gennemføres ved loven en række ændringer i ulykkesforsikringslovens § 21. Bl. a. er der optaget en bestemmelse om betaling af udgifter ved *optræning* i tilfælde, hvor optræningen sker her i landet som en efterbehandling i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen og foregår på institutioner, hvor behandlingen er undergivet lægelig kontrol.

Under behandlingen i folketinget indsattes i § 23 en ændring, hvorefter den hidtidige *karenstid* på 6 dage for ydelse af dagpenge ændres til 3 dage. *Har arbejdsudygtigheden en varighed af mindst 10 dage, begynder dagpengene dog at løbe fra den 1. dag efter ulykkestilfældets indtræden.*

Det er ved bestemmelsens udformning hindret, at en tilskadekommen på grund af ændringen får dagpengeerstatning både fra arbejdsgiveren og ifølge loven inden for de første 6 dage efter ulykkestilfældets indtræden.

Ved en ændring af § 25 begrænses *dagpengene* til højst at kunne udgøre $\frac{2}{3}$ af daglønnen beregnet efter det i § 44 fastsatte maksimumsbeløb, mens de for lave indtægters vedkommende som hidtil vil udgøre $\frac{3}{4}$ af daglønnen.

Bestemmelsen, der har forbindelse med en under folketingets behandling gennemført forhøjelse af det nævnte maksimumsbeløb, skyldes et i betænkningen stillet ændringsforslag.

I det oprindelige lovforslag var der foreslået en adgang til at begrænse dagpengeudbetalingen. Efter vedtagelse af et under behandlingen stillet ændringsforslag bevares den hidtil gældende regel, hvorefter direktoratet, hvor forholdene taler derfor, kan nedsætte dagpengene med en fjerdedel og ikke, som i lovforslaget foreslået, med indtil halvdelen.

Gennem årene har man i betydeligt omfang *begrænset de tilskadekomnes og de efterladtes fri rådighed over erstatningsbeløbene*, idet det har vist sig påkrævet at båndlægge særlig de større invaliditetserstatninger og enkeerstatninger for at sikre, at erstatningsbeløbene bliver anvendt efter deres formål.

Der sondres mellem erstatninger for invaliditeter på 15